

Vooraf

De Model-Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: Model-APV) is één van de modelverordeningen van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG). Met deze modelverordeningen probeert de gemeenten handvatten te geven voor het uitwerken en vaststellen van hun gemeentelijke verordeningen. Veel gemeenten maken in enige mate gebruik van de modelverordeningen, maar zij zijn uiteraard vrij om hiervan af te wijken.

Bij het opstellen van de modelverordeningen raadpleegt de VNG gemeenten, om gebruik te maken van hun kennis en ervaring. Als daartoe aanleiding is gaan de VNG ook in gesprek met de verantwoordelijke ministeries en andere (vertegenwoordigende) organisaties, om gebruik te maken van hun specifieke kennis en ervaring en zaken te bezien vanuit een niet-gemeentelijk perspectief.

Het resultaat moet steeds zijn een modelverordening waarmee veel gemeenten uit de voeten kunnen. Dit betekent dat ze voldoende recht moeten doen aan de autonome status van en de verschillen tussen individuele gemeenten, zonder uniformering onnodig te dwarsbomen. Modelverordeningen bevatten over het algemeen dan ook alternatieven, invulbepalingen en facultatieve bepalingen. Dat zal ook gelden voor het nieuwe hoofdstuk 3 van de Model-APV waarin de gemeentelijke regelgeving voor prostitutie en seksbranche vormgegeven zal worden. Het bijgevoegde overzicht van de inhoud hiervan is gebaseerd op een conceptversie van 9 januari 2014.

MODEL-ALGEMENE PLAATSELIJKE VERORDENING HOOFDSTUK 3. REGULERING PROSTITUTIE EN SEKSBRANCHE

AFDELING 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 3:1 Afbakening

Afbakening t.o.v. de andere delen van de APV is nodig aangezien bepaalde zaken (bijvoorbeeld termijnen en weigeringsgronden) al in de wet zijn geregeld of hier krachtens de wet – in afwijking van de algemene bepalingen van de APV – worden geregeld.

Artikel 3:2 Begripsbepaling

De begripsbepalingen uit de wet gelden ook in dit hoofdstuk. Hieraan worden enkele toegevoegd.

Artikel 3:3 Nadere regels

Met dit artikel krijgt het college van B&W de bevoegdheid om ter uitvoering van de APV – in bepaalde gevallen – nadere regels te stellen. Het betreft een facultatieve bepaling die gemeenten zo nodig zelf nader vorm kunnen geven.

AFDELING 2. VERGUNNING SEKSBEDRIJF

Artikel 3:4 0-optie prostitutiebedrijven; maximum aantal seksbedrijven

Met één van de varianten van dit artikel kunnen gemeenten een maximum stellen aan het aantal vergunningen dat voor een seksbedrijf wordt verleend. Daarbij kan onderscheid worden gemaakt naar aard van het seksbedrijf. Met betrekking tot prostitutiebedrijven kan in bepaalde gevallen ook gekozen worden voor de 0-optie (er worden dan geen vergunningen verleend). Een maximumbeleid kan zelfstandig worden toegepast, maar kan ook worden gehanteerd ter ondersteuning van een concentratiebeleid. Denkbaar is dat een maximumbeleid een waardevolle bijdrage kan leveren bij de bescherming van de openbare orde of de woon- en leefomgeving in gebieden die zijn aangewezen voor het exploiteren van seksbedrijven. Het betreft een facultatieve bepaling.

Artikel 3:5 Aanvraag

Met dit artikel wordt de wijze van indiening van de aanvraag van een vergunning geregeld, evenals de gegevens en bescheiden die in aanvulling op wat de wet voorschrijft moeten worden overlegd. Het gaat dan bijvoorbeeld om een geldig identiteitsbewijs, bewijs van rechtmatig verblijf in Nederland, een Verklaring betalingsgedrag nakoming fiscale verplichtingen, kaarten/tekeningen van de ruimtes van het seksbedrijf en bewijs waaruit blijkt dat men gerechtigd is hiervan gebruik te maken.

Artikel 3:6 Aanvullende weigeringsgronden

Dit artikel vult de imperatieve en facultatieve weigeringsgronden van de wet aan. Een imperatieve weigeringsgrond is bijvoorbeeld strijd met het gevoerde concentratiebeleid (concentratie van (bepaalde typen) seksbedrijven in nader aangewezen delen van de gemeente). Facultatieve weigeringsgronden zijn bijvoorbeeld nadelige beïnvloeding van de openbare orde, de woon- en

leefomgeving, de veiligheid of de gezondheid van prostituees of klanten door de aanwezigheid van het seksbedrijf en een bedrijfsplan dat niet voldoet.

Artikel 3:7 Aanvullende intrekkinggronden

Dit artikel vult de imperatieve en facultatieve intrekkinggronden van de wet aan. Een vergunning wordt ingetrokken als een verandering in de uitoefening van het seksbedrijf strijd oplevert met het gevoerde concentratiebeleid. Verder kan een vergunning worden ingetrokken als zich binnen het seksbedrijf feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar oplevert voor de woon- en leefomgeving of de gezondheid van prostituees of klanten, als de exploitant of de beheerder het toezicht op de naleving belemmert of bemoeilijkt en als er gedurende een bepaalde tijd geen gebruik van wordt gemaakt. Ook tijdelijke, al dan niet gedeeltelijke, intrekking is mogelijk als zich na verlening gevallen voordoen die daartoe aanleiding geven.

Artikel 3:8 Verlenging vergunning

De aanvraag om de verlenging van een vergunning wordt behandeld als zijnde een nieuwe aanvraag. Daardoor kunnen de belangrijke vragen die ten tijde van oorspronkelijke beantwoording zijn nogmaals bekeken worden in het licht van de huidige situatie. Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten wordt van gegevens waarover de gemeenten al bezit niet gevraagd deze nogmaals te overleggen.

AFDELING 3. UITOEFENEN SEKSBEDRIJF

PARAGRAAF 3.1 REGELS VOOR ALLE SEKSBEDRIJVEN

Artikel 3:9 Verbod, concentratie seksinrichtingen

Op grond van dit artikel kan het college van B&W gebieden aanwijzen waarbuiten het verboden is om een (bepaald type) seksbedrijf uit te oefenen. Dit kan bijvoorbeeld gewenst zijn, om daarop met voldoende intensiteit toezicht te kunnen uitoefenen of om deze inrichtingen te weren uit woonwijken of andere gebieden die vanuit een oogpunt van woon- en leefomgeving 'gevoelig' zijn. Het is aan de gemeente welke vormen van prostitutie en welke van de overige door de wet gereuleerde seksbedrijven ze binnen de gemeente wensen toe te staan. Gemeenten kunnen derhalve besluiten om bijvoorbeeld geen raamprostitutie toe te staan. Dit staat los van de mogelijkheid die gemeenten hebben om – in bepaalde gevallen – voor de 0-optie te kiezen en daarmee helemaal geen vergunningen voor de uitoefening van een prostitutiebedrijf in de gemeente te verlenen.

Artikel 3:10 Sluitingstijden seksinrichtingen; aanwezigheid; toegang

Middels dit artikel worden algemene sluitingstijden voor seksinrichtingen vastgesteld. Het is aan gemeenten om te kijken welke sluitingstijden gewenst zijn. Voor individuele seksinrichtingen kunnen in de vergunning afwijkende sluitingstijden worden vastgesteld. Bovendien kan het college van B&W voor seksinrichtingen in door hen aangewezen gebieden tijdelijk andere sluitingstijden vaststellen als dat nodig is in het belang van de openbare orde, het voorkomen of beperken van overlast, de verkeersvrijheid en -veiligheid, de zedelijkheid of de gezondheid van prostituees of klanten. Verder mogen bijvoorbeeld personen die de leeftijd van 18 nog niet hebben bereikt niet worden toegelaten tot seksinrichtingen en kan het prostituees verboden worden een seksinrichting als overnachtingsplek te gebruiken.

Artikel 3:11 Adverteren

Dit artikel verbiedt seksbedrijven te adverteren zonder vermelding van de bedrijfsnaam en met andere telefoonnummers dan in de vergunning vermeld staan.

PARAGRAAF 3.2 REGELS VOOR ALLE PROSTITUTIEBEDRIJVEN

Artikel 3:12 Verdere verplichtingen van de exploitant en beheerder prostitutiebedrijf

Hier worden in aanvulling op de wet enkele specifieke zaken gesteld waar de exploitant en beheerder verantwoordelijk worden gemaakt voor de waarborging. Het gaat bijvoorbeeld om waarborgen dat prostituees redelijkerwijs hun eigen werktijden kunnen bepalen, dat de bedrijfsadministratie in orde is en dat vermoedens van mensenhandel of andere vormen van uitbuiting wordt gemeld bij de politie.

Artikel 3:13 Aanvullende eisen bedrijfsplan prostitutiebedrijf

Ter versterking van de sociale positie van de prostituee is het van belang dat er in een prostitutiebedrijf maatregelen worden getroffen op het gebied van hygiëne en van de gezondheid, de veiligheid, het zelfbeschikkingsrecht van de prostituees. Daartoe bepaalt de wet dat bij het aanvragen van een vergunning de exploitant een bedrijfsplan moet overleggen, zodat vooraf kan worden beoordeeld of de exploitant voor deze punten voldoende oog heeft, en zorg draagt voor goede arbeidsomstandigheden. In het Besluit prostitutie en seksbranche worden nadere regels gesteld over bedoelde maatregelen, zodat er landelijk aan minimumvoorwaarden wordt voldaan. Met dit artikel worden aanvullende gemeentelijke eisen gesteld aan het bedrijfsplan. Het gaat erom dat wordt beschreven welke maatregelen de exploitant treft om te waarborgen dat er voldoende toezicht plaatsvindt op het prostitutiebedrijf en de overlast aan de omgeving van de onder het seksbedrijf vallende seksinrichtingen beperkt wordt.

Artikel 3:14 Minimale verhuurperiode en gebruik seksinrichting

Met dit artikel wordt een minimale verhuurperiode van een aantal weken geïntroduceerd. Een minimale verhuurperiode bemoeilijkt het snelle rouleren van prostituees; iets dat het toezicht bemoeilijkt en dat een tactiek is die in de mensenhandel wordt gebruikt. Na de minimale eerste verhuurperiode mag per week (of zelfs dag) verhuurd worden. In die eerste weken hebben hulpverleningsinstanties dan voldoende gelegenheid gehad om een relatie met de prostituee op te bouwen en signalen van mensenhandel waar te kunnen nemen. Verdere eisen ten aanzien van het (langdurig achter elkaar) gebruik van de seksinrichting dienen om onacceptabel lange werkdagen te voorkomen. Het betreft een facultatief artikel.

PARAGRAAF 3.3 RAAM- EN STRAATPROSTITUTIE

Artikel 3:15 Raamprostitutie

Dit artikel behelst een verbod op raamprostitutie evenals een uitzondering daarop voor raamprostitutiebedrijven die in het bezit zijn van een vergunning. De uitzondering is facultatief; gemeenten kunnen ook enkel een verbod opnemen. Als raamprostitutie wordt toegestaan dienen de bedrijven ook te voldoen aan de regels die gesteld zijn met betrekking tot seksbedrijven in het algemeen en met betrekking tot alle prostitutiebedrijven in het bijzonder.

Artikel 3:16 Straatprostitutie

Dit artikel behelst een verbod op straatprostitutie evenals een uitzondering daarop op door het college van B&W aangewezen wegen gedurende door het college van B&W vastgestelde tijden. De uitzondering is facultatief; gemeenten kunnen ook enkel het verbod overnemen.

Artikel 3:17 Handhaving straatprostitutie

Dit artikel heeft ten eerste betrekking op straatprostitutie buiten de daartoe aangewezen gebieden en tijden en geeft - ter handhaving van het verbod daarop - politieambtenaren de bevoegdheid een bevel tot onmiddellijke verwijdering te geven. Daarnaast heeft het betrekking op straatprostitutie binnen de daartoe aangewezen gebieden en tijden. Bijvoorbeeld in het belang van de openbare orde en veiligheid of de voorkoming of beperking van overlast ter plaatse, kan door politieambtenaren een bevel tot onmiddellijke verwijdering worden gegeven aan prostituees, maar ook aan andere aldaar aanwezige personen. Als het mondeling bevel tot verwijdering geen soelaas blijkt te bieden, kan naar het middel van de schriftelijke verblijfsontzegging worden gegrepen. Een verblijfsontzegging behelst een verbod om zich na aanzegging door of vanwege de burgemeester te bevinden op de aangewezen wegen en gedurende de bepaalde tijden. Het artikel is facultatief; alleen als straatprostitutie op enige plek in de gemeente is toegestaan heeft dit artikel een toegevoegde waarde.

Artikel 3:18 Ondersteuning straatprostitutie

Om overlast te voorkomen of beperken is het middels dit artikel verboden om prostitutie gerichte activiteiten te ondersteunen op of aan de voor straatprostitutie aangewezen wegen. Onder ondersteunen wordt in ieder geval verstaan het aan een prostituee aanbieden of overhandigen van geld, alcoholhoudende drank of drugs of het in ontvangst nemen van geld van de prostituee.

